Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

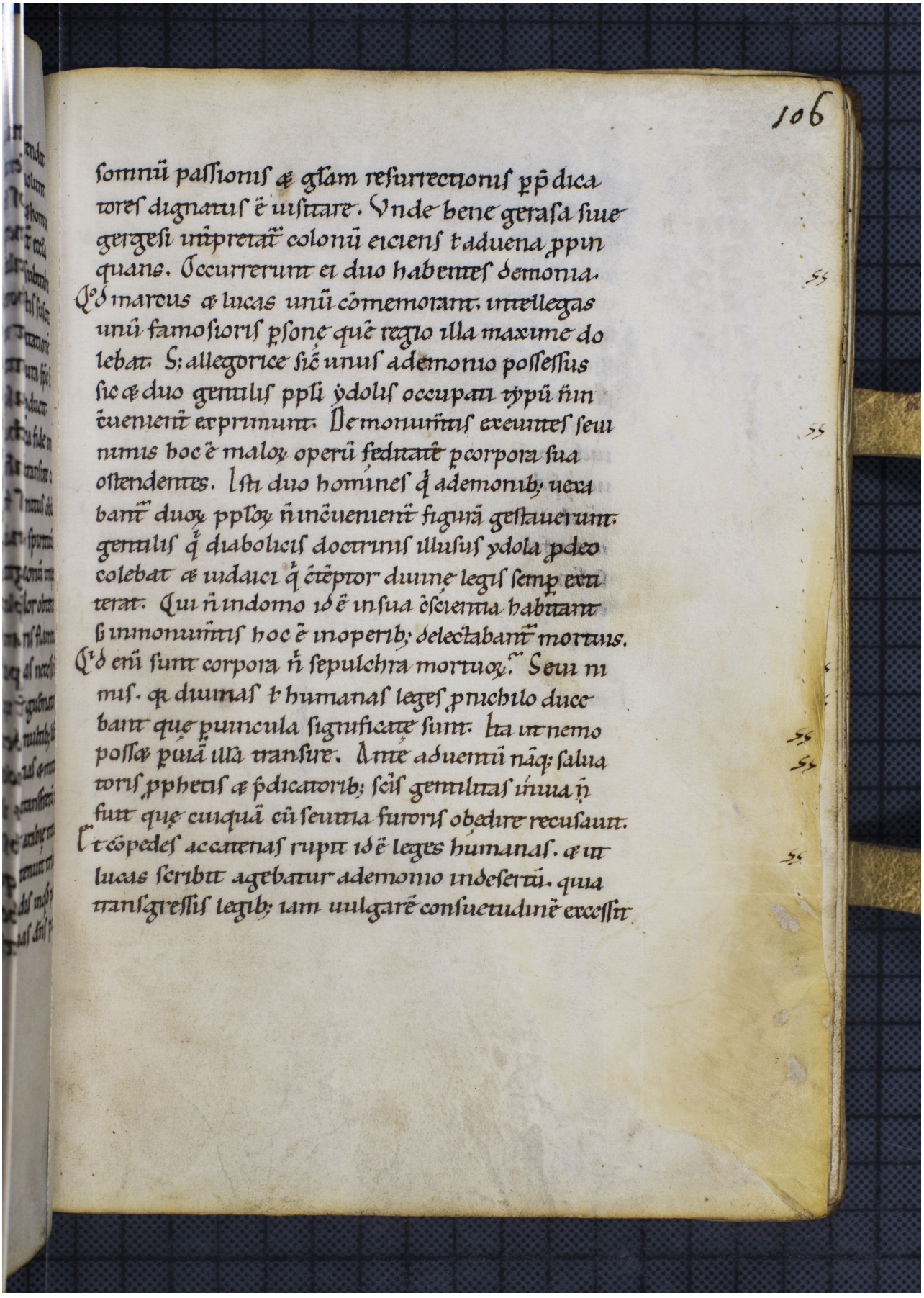

somnũ passionis ꝛ glam resurrectionis ꝑ p̄dica
tores dignatus ē uisitare. Vnde bene gerasa siue
gergesi intpretat̄ colonũ eiciens ꝛ aduena ꝓpin
quans. Occurrerunt ei duo habentes demonia.
Q̄d marcus ꝛ lucas unũ cōmemorant. intellegas
unũ famosioris ꝑsonę quē regio illa maxime do
lebat. S; allegorice sic̄ unus ademonio possessus
sic ꝛ duo gentilis ppli ydolis occupati typũ n̄ in
c̄uenient̄ exprimunt. De monumētis exeuntes seui
nimis hoc ē malor̄ operũ feditatē ꝑ corpora sua
ostendentes. Isti duo homines q̄ ademonib; uexa
bant̄ duor̄ pplor̄ n̄ inc̄uenient̄ figurā gestauerunt.
gentilis q̄ diabolicis doctrinis illusus ydola ꝓdeo
colebat ꝛ iudaici q̄ c̄tēptor diuinę legis semꝑ exti
terat. Qui n̄ in domo id ē in sua c̄scientia habitant
s; in monumētis hoc ē in operib; delectabant̄ mortuis.
Q̄d enī sunt corpora n̄ sepulchra mortuor̄. Seui ni
mis. q̄ diuinas ꝛ humanas leges ꝓ nichilo duce
bant quę ꝑuincula significatę sunt. Ita ut nemo
possꝛ ꝑuiā illa transire. Ante aduentũ nāq; salua
toris ꝓphetis ꝛ p̄dicatorib; sc̄is gentilitas in uia n̄
fuit quę cuiquā cũ seuitia furoris obedire recusauit.
Ut cōpedes ac catenas rupit id ē leges humanas. ꝛ ut
lucas scribit agebatur ademonio in desertũ. quia
transgressis legib; iam uulgarē consuetudinē excessit